

РЕШЕНИЕ

№ 821

гр. Русе, 31.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, XIV ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Милен Ив. Бойчев

при участието на секретаря А.П.Х.
като разгледа докладваното от Милен Ив. Бойчев Гражданско дело № 20234520101033 по описа за 2023 година

за да се произнесе, съобрази:

Предявени са обективно съединени иски с правно основание чл. 422, ал.1 ГПК вр. чл. 79, ал.1 и чл.92 ЗЗД.

Постъпила е искова молба от „Йеттел България“ ЕАД, в която се твърди, че на 26.07.2020г. между ответницата Д. Н. Ю. и ищцовото дружество, с предишно наименование „Теленор България“ ЕАД, е сключено Допълнително споразумение към Договор за мобилни услуги с предпочетен номер +***, за срок от 24 месеца, с абонаментен план „Тотал +“, с месечен абонамент за първоначалния срок на договора в размер на 44,99 лв. и месечен абонамент след първоначалния срок на договора в размер на 49,99 лв.

Твърди се, че ответницата има неизпълнени задължения в общ размер на 181,37 лв., представляващи неплатени абонаментни такси и използвани услуги за отчетен период 05.11.2020 год. – 04.02.2021 год. Вследствие на неизпълнението мобилният оператор начислил и неустойка в размер на 145,70 лв., която не надвишавала размера на три месечни абонаментни такси и същият размер бил начислен във фактура № *** от 05.04.2021 година.

Твърди се, че на датата 26.07.2020 год. между страните бил сключен и Договор за лизинг, по силата на който било предоставено на ответницата устройство HUAWEI nova 5T Dual Blue за обща лизингова цена в размер на

413,77 лв., дължима на 23 лизингови вноски, всяка от които в размер на 17,99 лв., като общата дължима сума от ответницата по този договор била 356.44 лв.

Отново на същата дата имало сключен и втори Договор за лизинг за предоставен пакет базови аксесоари, цената на които била разсрочена на 23 лизингови вноски, всяка от които в размер на 2,73 лв. По договора за лизинг общо дължимата сума било в размер на 54,60 лв.

Горепосочените задължения били индивидуализирани в следните фактури:

- Фактура №***** от 05.12.2020г. за отчетен период 05.11.2020г. - 04.12.2020г., срок за плащане - 20.12.2020г. издадена за сумата от 88.67 лв., представляваща неплатени абонаментна такса, използвани услуги и лизингови вноски, както следва: 67,95 лв. абонаментна такса и използвани услуги за предпочетен номер +***; 17,99 лв. лизингова вноска за предпочетен номер +*** за HUAWEI nova 5T Dial Blue -2,73 лв. лизингова вноска за предпочетен номер +*** за базови аксесоари;

- Фактура №*** от 05.01.2021г. за отчетен период 05.12.2020г. - 04.01.2021г., срок за плащане - 20.01.2021г., издадена за сумата от 79.66 лв., представляваща неплатени абонаментна такса, използвани услуги и лизингови вноски, както следва: 58,94лв. абонаментна такса и използвани услуги за предпочетен номер +***; 17,99лв. лизингова вноска за предпочетен номер +*** за HUAWEI nova 5T Dial Blue; 2,73лв. лизингова вноска за предпочетен номер +*** за аксесоари;

- Фактура №*** от 05.02.2021г. за отчетен период 05.01.2021 г. - 04.02.2021., срок за плащане - 20.02.2021г. издадена за сумата от 75.20 лв., представляваща неплатени абонаментна такса, използвани услуги и лизингови вноски, както следва: 54,48 лв. абонаментна такса и използвани услуги за предпочетен номер +***; 17,99 лв. лизингова вноска за предпочетен номер +*** за HUAWEI nova 5T Dial Blue; 2,73 лв. лизингова вноска за предпочетен номер +*** за аксесоари;

- Фактура №*** от 05.03.2021г. за отчетен период 05.02.2021г. - 04.03.2021г., срок за плащане - 20.03.2021г. издадена за сумата от 17.36 лв., представляваща неплатени лизингови вноски, както следва: 14,63 лв. остатък от лизингова вноска след приспадане на предплатени суми за предпочетен номер +*** за HUAWEI nova 5T Dial Blue; 2,73 лв. лизингова вноска за

предпочетен номер +*** за аксесоари;

- Фактура №*** от 05.04.2021г. за отчетен период 05.03.2021г. - 04.04.2021г., срок за плащане - 20.04.2021г., издадена за сумата от 729.41 лв., представляваща неплатени: 287,84 лв. лизингови вноски начислени накуп за предпочетен номер +*** за HUAWEI nova 5T Dial Blue; 145,70 лв. неустойка за предпочетен номер +***; 252,19 лв. сума за мобилно устройство HUAWEI nova 5T Dial Blue за предпочетен номер +***; 43,68 лв. лизингови вноски начислени накуп за предпочетен номер +*** за аксесоари.

За дължимите суми по процесните фактури било депозирано заявление за издаване на Заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК, по което било образувано ч.гр.д.№***/2022 г. по описа на Районен съд - Русе и издадена Заповед за изпълнение срещу ответницата за претендираните от нея суми в общ размер на 990.03 лв. Заповедта била връчена на ответницата по реда на чл. 47, ал.5 ГПК, поради което съдът дал указания на дружеството да предяви иск за установяване на вземането си.

По изложените съображения се моли в настоящото производство да се признае за установено задължението на ответницата Д. Н. Ю. към ищцовото дружество „Йетел България” ЕАД за сумата в общ размер на 990,30 лв., представляващи неплатени абонаментни такси и използвани услуги, дължима сума за мобилно устройство и неустойка по Допълнително споразумение към Договор за мобилни услуги с предпочетен номер +***, неплатени лизингови вноски по Договора за лизинг за устройство марка HUAWEI nova 5T Dial Blue към него и неплатени лизингови вноски по Договора за лизинг за базови аксесоари с предпочетен номер +***, ведно със законната лихва от подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение до окончателно изплащане на вземането. Претендират се и направените в двете производства разноски.

В срока по чл. 131 ГПК ответницата не е депозирала становище по предявените искове. В проведеното открито съдебно заседание се явява лично и признава основателността на исковата претенция изцяло.

Съобразявайки становищата на страните, събраните по делото доказателства по вътрешно убеждение и приложимият закон, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

Няма спор по делото, а и се установява от представените по делото писмени доказателства, че между ищцовото дружество, с предишно

наименование „Теленор България“ ЕАД и ответницата Д. Н. Ю., на 26.07.2020г. са сключени няколко договора за предоставяне на услуги: допълнително споразумение към договор за мобилни услуги с предпочетен номер +***, договора за лизинг на устройство марка HUAWEI nova 5T Dual Blue и договор за лизинг за базови аксесоари с предпочетен номер +***.

За потребените от ответницата услуги по сключените договори, за периода от 05.11.2020г. до 04.04.2021г. ищцовото дружество е издало посочените в исковата молба фактури, в които детайлно са описани отделните задължения по договорите – за месечни абонаментни такси, за текстови съобщения, разговори, за лизингови вноски и пр.

Поради неизпълнение на договорните задължения от страна на ответницата – да заплаща предоставени по горепосочените договори услуги, последните са деактивирани, договорите са прекратени и е издадена фактура от 05.04.2021г., в която освен потребените от нея услуги за последния отчетен период, са начислени неустойки по договорите и всички неплатени лизингови вноски по договорите за лизинг. Общото задължение на ответницата по издадените фактури за задължения по процесните договори е в размер на 990,30лв.

По депозирано от ищцовото дружество заявление по чл. 410 ГПК е образувано ч.гр.д.№***/2022г. по описа на РС – Русе и издадена срещу ответницата заповед за изпълнение за сумата: 990.30 лева – незаплатени месечни абонаменти, използвани услуги, лизингови вноски и неустойки, дължими по: допълнително споразумение към договор за мобилни услуги с предпочетен номер +***; два договора за лизинг, сключени на 26.07.2020г., съгласно фактури: №***** от 05.12.2020г.; №*** от 05.01.2021г.; №*** от 05.02.2021г.; №*** от 05.03.2021г. и №*** от 05.04.2021г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 07.11.2022г. до окончателното й изплащане; направените по делото разноски в размер на: 25 лева – заплатена държавна такса и 360 лева – адвокатски хонорар. Заповедта е връчена на длъжника по реда на чл. 47, ал.5 ГПК.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Искът за установяване на вземането на ищцовото дружество по издадената в негова полза заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК е предявен в срока по чл. 415 ГПК и след дадени от съда указания по реда на чл. 415, ал.1

т.2 ГПК, поради което се явява процесуално допустим.

Видно от представените по делото и неоспорени писмени доказателства, между страните са възникнали твърдяните в исковата молба облигационни отношения. Установяват се и какви са правата и задълженията на страните по тях, съответно какви са дължимите от ответника месечни суми за ползваните услуги, както и какви са дължимите лизингови вноски за предоставените на лизинг мобилни устройства. В претендираните за заплащане фактури подробно са посочени потребените услуги от ответника, периода за който се отнасят, тяхното количество и стойност. Посочените са и начислените лизингови вноски след прекратяване на договорите. Няма основание да се приеме, че отразените във фактурите услуги не са предоставени на ответника, а именно, че не му е осигурено ползването на посочените мобилни номера, че с тях не са провеждани отчетените от системата на мобилния оператор разговори и електронни съобщения. С оглед естеството на предоставените по процесните договори услуги, следва в случая да намери приложение разпоредбата на чл. 182 ГПК и да се приеме, че ищцовото дружество с представените по делото фактури доказва количеството и стойността на потребените от ответника услуги. Без данни за нередовно водено счетоводство от дружеството или конкретно и основателно (доказано) оспорване на определена таксувана услуга, съдът няма основание да не зачете доказателствената стойност на представените по делото фактури и приложения към тях.

Също така следва да се отбележи, че към настоящия момент не съществува друг начин за установяване реалното ползване на предоставените на ответника мобилни освен представените по делото писмени доказателства – сключените между страните договори и процесните фактури. Съгласно чл. 251б ЗЕС, предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, съхраняват за срок от 6 месеца данни, създадени или обработени в процеса на тяхната дейност. Поради това след този срок не би могла да бъде получена информация за потребените от абоната услуги по процесните договори извън тази, която е счетоводно отразена. Също така съгласно чл. 260, ал.2 ЗЕС, предприятията, предлагащи услуги за гласови съобщения, предоставят безвъзмездно на абонатите си детайлизирана сметка за ползваните услуги заедно с данъчна фактура, както и предоставят безвъзмездно достъп до информация в електронен вид относно

месечните сметки за ползваните услуги. Детайлизираната сметка се предоставя в едномесечен срок, считано от датата на нейното издаване. Поради това, след като са издадени фактурите, по които се претендира заплащане на потребени услуги, и абонатът не е възразил веднага срещу тяхното ползване, качество и пр., не би могъл да направи това в настоящото производство, след изтичане на срока за съхраняване на необходимата информация, въз основа на която да се провери достоверността на посоченото в счетоводните документи.

Като изправна страна по процесните договори, ищцовото дружество е прекратило същите и е начислило на ответника освен дължимите суми за потребени мобилни услуги и неплатените лизингови вноски според уговореното в договора, както и договорни неустойки. Размерът и основаниято за възникване на задължението за неустойка при предсрочното прекратяване на услугите по вина или инициатива на потребителя, са уредени от страните в изрични клаузи. Във всички договори и допълнителни споразумения между страните, с удебелен шрифт изрично е уговорено, задължението на абоната за заплащане на неустойката при прекратяване на договора, която е ограничена до трикратния размер на стандартните месечни абонаменти, както и неустойка в размер на разликата от стандартната цена и тази на която е предоставено мобилно устройство или оборудване на абоната.

Начислената неустойка по процесните договори е компенсаторна договорна неустойка. Прекратяването на договор за мобилни услуги, за което прекратяване длъжникът отговаря, обуславя зачетен от правния ред интерес за кредитора да бъде възмезден за вредите от неизпълнението – чл. 88, ал. 1 изр. второ ЗЗД. Предвидима вреда към момента на сключване на договора при предсрочното му прекратяване е нереализирана печалба от ползването на номера в рамките на уговорения срок. При положение, че за целия срок на действие на договора, операторът би реализирал печалба от месечни абонаментни такси и вероятно суми над техния размер за допълнително потребление, санкцията за неизпълнение на насрещната страна, поради виновното поведение на която договорното правоотношение е било прекратено преди изтичане на уговорения срок, клаузата за заплащане на неустойка до оставащия срок на договора, но ненадхвърляща трикратния размер на дължимите стандартни месечни такси, не може да бъде определена, като неравноправна. Самият факт на съразмеряване на дължимата неустойка с

размера на стандартния месечен абонамент по договора не следва да се оценява като създаване на задължение за престация от страна на потребителя без наличие на насрещна такава, което да го постави в неравноправно положение. Така определен, размерът на неустойката кореспондира на нейния характер на отнапред определено обезщетение за вреди, които не трябва да се доказват и не може да се разглежда като израз на несъответствие с присъщите ѝ функции. Същият извод важи и по отношение на предвидената неустойка в случай на предоставено към абонаментния план устройство за ползване на услуги, чийто размер се формира от разликата между стандартната цена на устройството (в брой, без абонамент) съгласно действаща към момента на сключване на договора ценова листа, и заплатената от потребителя цена в брой или обща лизингова цена. Тази неустойка отговаря на изискването за добросъвестност и не води до значително неравновесие между правата и задълженията на търговеца и потребителя, поради което не е неравноправна по смисъла на чл. 143, ал. 2, т. 5 ЗЗП, за което съдът извършва служебна проверка, независимо от липсата на възражения в тази насока.

По изложените съображения и с оглед становището на ответницата, предявените иски следва да бъдат изцяло уважени.

При този изхода на спора в тежест на ответницата следва да се възложат направените от ищцовото дружество разноси за настоящото производство в размер на 125лв. държавна такса и 480лв. адвокатско възнаграждение или общо 605лв., както и за заповедното производство по ч.гр.д.№***/22г. в размер на 385лв.

Така мотивиран, районният съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, че Д. Н. Ю. ЕГН***** с адрес гр. Русе, *****, дължи на „Йеттел България“ ЕАД (с предходно наименование „Теленор България“ ЕАД) с ЕИК130460283, със седалище и адрес на управление гр. София, ж.к. „Младост“ 4, Бизнес парк София, сграда №6 сумата от **990.30 лева** – незаплатени месечни абонаменти, използвани услуги, лизингови вноски и неустойки, дължими по: допълнително споразумение към договор за мобилни услуги с предпочетен номер +***; два договора за лизинг, сключени на 26.07.2020г., съгласно фактури:

№***** от 05.12.2020г.; №*** от 05.01.2021г.; №*** от 05.02.2021г.; №*** от 05.03.2021г. и №*** от 05.04.2021г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 07.11.2022г. до окончателното ѝ изплащане, за които суми е издадена Заповед №***/08.11.2022г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК по ч.гр.д.№***/2022г. по описа на РС-Русе.

ОСЪЖДА Д. Н. Ю. ЕГН*** с адрес гр. Русе, ***** да заплати на „Йеттел България“ ЕАД с ЕИК130460283, със седалище и адрес на управление гр. София, ж.к. „Младост“ 4, Бизнес парк София, сграда №6 сумата от **605лв.** разноски за настоящото производство и сумата от **385лв.** разноски за заповедното производство по ч.гр.д.№***/2022г. по описа на РС – Русе.**

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд - Русе в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Русе: _____